Sunetul muzicii

On Octombrie 25, 2014

Ieși din tiparul obișnuit al stilului impus de preferințele unei viziuni riguroase, gestionând cu pricepere efectele care trebuiesc relevate în lumina magică a propriei creații.

De câte ori se termină repetițiile, compozitorul îl invită pe Serghei Eisenstein să asiste la înregistrare. De fiecare dată regizorul găsește un amănunt care trebuie relevat, un efect dramatic care cere subliniat. „Îmbunătățim astfel mult efectele muzicii noastre.", spune Prokofiev. Eisenstein se entuziasmează pentru muzica acestuia. Dar și compozitorul este mulțumit.

La o înregistrare, cei din jur îl aud mormăind: „Ce ciudat sună ! " Nimeni nu înțelege ce vrea să spună marele compozitor, până când Prokofiev, remarcând nedumerirea celor din jur, le spune râzând: „Muzica nu seamănă deloc cu Prokofiev".

*Dar mai târziu, avea să-i spună cu candoare soției sale: „Aud la radio un cântec frumos și, când colo, era – Sculați, voi oameni ruși – din filmul Nevski ! " **

Leadership: Tragi linia acolo unde "amănuntul" se transformă într-un efect de extindere a dimensiunii de creație?

Alături de așa zisa originalitate a complexității, fondată pe corelațiile înnoitoare dintre variabilele de „amănunt" dependente de o anumită reprezentare pe suportul liniei de creație, am putea vorbi de o microestetică ce vizează nu doar conținuturi, ci raporturi de sensuri și forme considerate proprietăți ale percepției individuale, transpuse în elemente structurale ale unei serii evoluate de îmbunătățiri.

Sensurile și formele atribuite unui conținut care variază, ca nivel de dificultate, în funcție de temă și amploare, în tandem cu cerințele noi de acuratețe și de calitate pe care le conține un stil potrivit cu personalitatea proprie, sunt luate în considerare cu mai multă atenție, și în final integrate într-o nouă structură de susținere a idealului de perfecțiune.

Aici putem vorbi despre un leadership care dă măsură performanței și capacității tale deosebite în recunoașterea sensului și formei pe care trebuie să o îmbrace opțiunea de inedit. Tu singur trebuie să conștientizezi și să tragi linia acolo unde "amănuntul" se transformă într-un "efect de extindere a dimensiunii de creație", accentuând necesitatea de a materializa orice input de sens și de formă într-un rezultat de excepție.

Amănuntul care trebuie relevat pentru ca o creație să capete un efect de originalitate cu impact de durată este o ieșire din tiparul clasic al expresiei artistice, urmată de instituirea unui sens mai profund de regăsire a unei părți din tine.

Această parte din tine este esența unei lumi în schimbare și, în același timp, esența unei vieți trăite din toată inima.

Ceea ce declanșează o resetare totală a leadershipului este posibilitatea de a ieși din tiparul obișnuit al stilului impus de preferințele unei viziuni riguroase, gestionând cu pricepere efectele care trebuiesc relevate în lumina magică a propriei creații. Mare dreptate avea cel care spunea: „ *Din cauza unei viziuni prea stricte și minuțioase, se poate pierde un lucru*

important, spiritul va deveni nesigur, iar în felul acesta poți pierde șansa unei victorii certe. "

Victoria, pe planul unor activități convenabile de reinterpretare a compoziției creației, sub aspectul multiplicării sensurilor și formelor de expresie, cernute într-o formulă modernă și bine închegată, este de fapt o consecință firească a rațiunii de pătrunde acolo unde nu ți se permite accesul. În acea dimensiune a superiorității, în care variațiile și combinațiile de inedit, mărginite adesea de părerile celorlalți, pot atinge valoarea uimitoare de „Wow ! "

Preferințele unei viziuni riguroase diferă în funcție de modalitatea de exprimare a Sinelui în mijlocul unor prefaceri de ordin structural și estetic care oferă muzicii puterea de a induce euforia.

Sunetul muzicii redă acea vibrație interioară a firii înclinate spre studiu și detaliu, în etapa de redimensionare a creației, care se poate înalța sau coborî în funcție de satisfacția resimțită în urma vizualizării rezultatelor finale.

* Notă: Ion Barna - *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/sunetul-muzicii.html